

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 40

гр. София, 17.06.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на седемнадесети юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разглежда докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600036 по описа за 2024 година

Образувано е по жалба от 21.05.2024 г. от П. Н. В. чрез адв. Н. Х. срещу Определение № 14/20.05.2024 г., постановено по ЧНД № 40/2024 г. по описа на Военен съд – С с което е оставена без разглеждане жалба на обвиняемия В. чрез адв. Х. срещу постановление на прокурор от ВОП – С. от 15.04.2024 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № .../2020 г. по описа на ВОП – С като процесуално недопустима, а съдебното производство по ЧНД № 40/2024 г. на ВС – С. е прекратено.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение на СВС е незаконосъобразно, неправилно и постановено в нарушение на установените правила, което налага неговата отмяна. Сочи се, че обвиняемият има право да обжалва постановлението за прекратяване и това не кореспондира с отказа на първоинстанционния съд да се произнесе по същество по отношение постановлението за прекратяване на ВОП – С..

След като се запозна с материалите по ДП № .../2020 г., пр.пр. № .../2020 г. по описа на ВОП – С ЧНД 40/2024 г. по описа на Военен съд - С. и определение № 14/20 май 2024 г. на Военен съд - С Военно-апелативният съд установи следното:

С постановление от 15.04.2024 г. на прокурор от ВОП – С. е прекратено досъдебно производство № .../2020 г., пр.пр. № .../2020 г., водено срещу обвиняемия П. Н. В. за престъпление по чл. 104 ал. 1 предл. 2, във вр. с чл. 20 ал. 2, вр. ал. 1 от НК и срещу обвиняемата А.Г.З. за престъпление по чл. 104 ал. 1 предл. 2, вр. чл. 20 ал. 4, вр. ал. 1 от НК. Основанието за прекратяване е чл. 243 ал. 1 т. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 предл. 2 от НПК – деянието не съставлява престъпление.

В законоустановения срок срещу постановлението на прокуратурата е подадена бланкетна жалба от П. Н. В., чрез адв. Х. до Военен съд - С. с вх. №

311/17.04.2024 г. по описа на Военен съд – С. – в същия ден, в който препис от постановлението за прекратяване е връчен на обвиняемия В.. С жалбата се обжалва изцяло постановлението за прекратяване от 15 април 2024 г. като неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на установените правила. Не е посочено в какво се състои неправилността и незаконосъобразността на прокурорското постановление, нито кои са нарушенията на установените правила. Не е посочено и какво искане се прави до първоинстанционния съд с това обжалване.

С определението № 14/20.05.2024 г. на Военен съд - С. тази жалба е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима. В мотивите си основният съд е посочил, че след като наказателното производство спрямо В. (а и спрямо другата обвиняема – З.) е прекратено на реабилитиращо основание, каквото е това по чл. 243 ал. 1 т. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 предл. 2 от НПК – деянието не съставлява престъпление, то за обвиняемия липсва правен интерес да го оспорва, тъй като интересите му са охранени в максимална степен. Посочена е в атакуваното определение разпоредбата на чл. 55 ал. 1 от НПК, която прогласява правата на обвиняемия, като в тях основен елемент е, че има право да обжалва актовете, които накърняват неговите права и законни интереси. Прави се извода, че, с оглед подадената жалба, евентуално нейно удовлетворяване би довело до възстановяване висящността на наказателното производство и връщането му в неговата досъдебна фаза, което, във всички случаи би утежило положението на обвиняемия.

Въззивната инстанция счита че определението на Военен съд - С. по ЧНД № 40/2024 г. по описа на същия съд е правилно, законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а жалбата на обвиняемия срещу него не следва да бъде уважавана.

Безспорно е, че производството срещу обвиняемия В. е прекратено, с оглед най-силното реабилитиращо основание – деянието не съставлява престъпление – чл. 24 ал. 1 т. 1 предл. 2 НПК (също такова най-силно основание е и предложение първо на същия текст от НПК-деянието не е извършено). Ако наказателното производство е било прекратено на нереабилитиращо основание (например чл. 243 ал. 1 т. 2 НПК – когато обвинението е недоказано), то тогава, съобразно съдебната практика, обвиняемият би имал правен интерес да го обжалва. Настоящият случай обаче, не е такъв. Съдебната практика е категорична в това отношение (определение № 1088 на САС по ВЧНД 1251/2022 г., определение № 967 на САС по ВЧНД 1378/2020 г. и др.). Изрично е посочено, че при прекратяване на наказателно производство на реабилитиращо основание е правно недопустимо да се иска отегчаващ положението на обвиняемия резултат, тъй като той ще бъде поставен по угроза от влошаване на положението му. Именно заради това в процесуалния закон е закрепен принципа за недопускане влошаване на положението на едно лице, поради това, че е упражнило едно свое право. В настоящия случай се иска отмяна на прокурорския акт – постановлението за прекратяване на ВОП С. от

15.04.2024г.,което означава ,че се иска постигането на отегчаващ положението на обвиняемия резултат ,което е недопустимо.

Следва да се отбележи ,че законът не защитава интересът на обвиняемия по съдебен ред да постигне стабилитет на прекратяването,поради опасение, че ако не бъде обжалвано пред съд постановлението може да бъде отменено впоследствие по реда на чл.243 ал.10 НПК служебно от прокурор от по-горестоящата прокуратура.

С оглед изложеното, правилно Военен съд – С със своето определение е оставил без разглеждане жалбата на обвиняемия В., като процесуално недопустима.

Ето защо и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК Военно – апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 14/20.05.2024 г., постановено по ЧНД № 40/2024 г. по описа на Военен съд – С. .

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____